

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 12P/62/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2214217525
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bíróová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2015:2214217525.9

Rozhodnutie

Okresný súd Dunajská Streda v konaní pred sudkyňou JUDr. Evou Bíróovou vo veci starostlivosti súdu o maloletú G. X.H., X.. XX.XX.XXXX, dieťa v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Dunajská Streda, dieťa rodičov: matka - E. X., X.. XX.XX.XXXX, L. F. L., M. XXX, zastúpená Mgr. Klaudiou Szekeresovou, advokátkou, Tešedíkovo, Široká 569 a otec - B. X., X.. XX.XX.XXXX, L. S., Š. XXX/X, zastúpený JUDr. Petrom Nyilfom, advokátom, Dunajská Streda, Alžbetínske nám. 328, o návrhu otca na úpravu výkonu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, takto

rozhodol:

Súd maloletú G. X., X.. XX.XX.XXXX zveruje do osobnej starostlivosti otcovi, ktorý ju bude zastupovať a spravovať jej majetok v bežných veciach, počnúc dňom 08.09.2014.

Matka je povinná platiť na výživu mal. G. sumu 30% zo sumy životného minima pre nezaopatrené dieťa určené v § 2 písm. c/ zákona č. 601/2003 Z. z. v platnom znení za obdobie od 08.09.2014 do 31.08.2015 a sumu 80 eur mesačne, vždy do 20. dňa mesiaca vopred k rukám otca, počnúc dňom 01.09.2015.

Dlh na zročnom výživnom vznikol matke za obdobie od 08.09.2014 do 16.12.2015 v sume 104,18 eur. Súd povoľuje matke dlh na zročnom výživnom splácať spolu s bežným výživným v splátkach po 10 eur mesačne, pod stratou výhody splátok, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku.

Súd upravuje styk matky s mal. G. nasledovne:

„Matka je oprávnená sa s maloletou stýkať každú párnú sobotu v čase od 10.00 h do 16.00 h. Otec je povinný maloletú na styk s matkou pripraviť. V prípade, že sa styk z vážnych dôvodov nemôže uskutočniť, sú povinní rodičia sa o dôvode vzájomne informovať najneskôr 18 hodín pred začiatkom styku.“

Súd ukladá rodičom aj mal. G. povinnosť podrobiť sa psychologickému poradenstvu v súčinnosti s orgánom sociálnoprávnej ochrany detí po dobu 6 mesiacov.

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Návrhom zo dňa 08.09.2014 sa otec maloletej (navrhovateľ) domáhal úpravy výkonu práv a povinností rodičov k maloletej, ktorým rozhodnutím by súd zveril maloletú do jeho starostlivosti a určil výšku výživného matke podľa zárobkových možností a schopností. Návrh odôvodnil tým, že v manželstve rodičov maloletej nastal rozvrat, otec opustil spoločnú domácnosť, asi týždeň po tom prišla za ním aj maloletá, odvtedy býva uňho. Je schopný sa o dieťa postarať, má vytvorené podmienky na starostlivosť o ňu, pri výchove mu pomáha jeho matka aj sestra.

Dňa 17.09.2014 podala matka návrh na rozvod manželstva, úpravu výkonu práv a povinností rodičov k maloletej na čas po rozvode navrhla tak, aby maloletá bola zverená do jej osobnej starostlivosti a otec bol zaviazaný k plateniu výživného, zároveň navrhla úpravu rozsahu styku otca s maloletou. Vec je vedená na tunajšom súde pod sp. zn. 7P/70/2014.

K návrhu sa vyjadřila matka písomne podaním z 13.10.2014 tým, že od júna 2014 nežijú s otcom maloletej v spoločnej domácnosti, maloletá odišla k otcovi z dôvodu, že v byte, v ktorom dovtedy spoločne bývali, bola vypnutá elektrina pre nedoplatky, otec jej bráni v stretnutiach a v akomkoľvek kontakte s maloletou, pričom s maloletou mala dovtedy dobrý vzťah. Má za to, že maloletá je ovplyvňovaná otcom a jeho rodinou proti matke, rodina otca sa vždy snažila ich rozdeliť. Ich nevhodné výchovné metódy môžu mať negatívny vplyv na zdravý psychický vývoj dieťaťa. Zároveň navrhla s poukazom na to, že dlhodobá absencia styku dieťaťa s matkou môže negatívne ovplyvniť psychický vývoj maloletej, najmä vzhľadom na jej (pubertálny) vek, nariadenie predbežného opatrenia, ktorým by dočasne upravil styk matky s dieťaťom.

K návrhu matky na nariadenie predbežného opatrenia bol na výzvu súdu cestou orgánu sociálnoprávnej ochrany detí vykonaný pohovor s maloletou. Zo správa z 28.11.2014 vyplýva, že maloletá sa vyjadřila tak, že sa u otca cíti dobre a chce ostať s ním, s matkou nemali dobrý vzťah, lebo často na ňu kričala a nemala s maloletou trpezlivosť.

Uznesením č. k. 12P/62/2014-51 zo dňa 02.12.2014 súd nariadil predbežné opatrenie, ktorým ponechal maloletú v starostlivosti otca, matku zaviazal k plateniu výživného v nevyhnutnej miere a upravil styk matky s dieťaťom tak, že sa môže matka s dieťaťom sýkať každú druhú sobotu od 10.tej do 14.tej hodiny.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom rodičov, znalcom, oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi a zistil nasledovný skutkový stav veci:

Zo správy základnej školy, ktorú navštevuje maloletá, zo dňa 24.11.2014 vyplýva, že maloletá je uzavretej povahy, málo komunikuje s rovesníkmi. Študijné výsledky má primerané schopnostiam, je integrovaná („žiak so špeciálnou výchovno-vzdelávacou potrebou“), učí sa podľa individuálneho vzdelávacieho programu. Na vyučovanie je vždy pripravená, je usilovná. Starostlivosť zo strany otca je primeraná.

Otec s maloletou navštívil psychiatra, podľa záverov z lekárskej správy z 21.10.2014 u maloletej ide o osobnosť traumatizovanú rodinnými konfliktami, s adaptačnou poruchou.

Kolízny opatrovník uviedol, že vykonal šetrenie výchovného prostredia u oboch rodičov, obaja rodičia majú predpoklady riadnej výchovy a starostlivosti o dieťa.

Matka vypovedala, že maloletá s ňou bývala dva týždne, nepozná dôvod, pre ktorý odišla k otcovi. Od januára 2013 bola vedená na úrade práce, 6 mesiacov poberala nezamestnaneckú podporu vo výške asi 280 eur mesačne, následne žiadne sociálne dávky nedostávala. Zamestnala sa v júli 2014, pracovný pomer mala dohodnutý na dobu určitú - do decembra 2014, príjem podľa predložených výplatných lístkov mala v mesiaci august 59,65 eur a v septembri 49,99 eur, k čomu uviedla, že pracuje v rozsahu 12 hodín týždenne a k vykázananej mzde dostávala ešte odmenu 450 eur mesačne. S otcom vlastní vozidlo zn. Peugeot 306, rok výroby 1997, je nepoužívateľné, po dopravnej nehode v auguste 2013.

Otec vo svojej výpovedi uviedol, že práve on odišiel zo spoločnej domácnosti a po čase sa k nemu nasťahovala aj dcéra. Keď prišla plakala a triasla sa, ale nevedel od nej zistiť, z akého dôvodu od matky odišla. U neho sa správa pokojne, poslúcha, ale s matkou sa absolútne nechce stretnúť, stále a jednoznačne odmieta stretnutia s matkou. Od marca 2014 je zamestnaný s príjmom 270 až 300 eur mesačne, podľa výplatných pásov predložených na pojednávaní mal v júni príjem 462,40 eur, v júli 446,89 eur a v septembri 508,11 eur. Pracovný pomer má dohodnutý na dobu určitú do apríla 2015. Podnikanie ukončil, iný príjem nemá. Vlastní pozemok z dedičstva po otcovi - ornú pôdu. S maloletou býva u svojej matky, na bývanie jej prispieva sumou 50 eur mesačne. Starostlivosť o maloletú zvláda, s prípadnou pomocou jeho sestry.

K otázke zverenia dieťaťa jednému z rodičov, prípadne striedavej starostlivosti oboch rodičov bol v konaní sp. zn. 7P/70/2014 uznesením zo dňa 14.04.2015 ustanovený znalec z odboru v odbore psychológia. Do skončenia znaleckého dokazovania, keďže sa v ňom posudzovali otázky relevantné aj pre rozhodnutie v tejto veci, bolo konanie v tejto veci prerušené. Súdom ustanovený znalec podal dňa 10.11.2015 súdu znalecký posudok (č. 16/2015), v ktorom sa vyjadril na súdom položené otázky. Počas vyšetrenia u znalca sa maloletá vyjadrila, že hoci sa matka s ňou chce stretávať, ona to nechce, chce byť s otcom, u otca je pokoj, u mamy nie je. Nevie, či má matku rada, otca aj pred krikom matky ochraňovala. V záveroch znaleckého posudku znalec uviedol, že u maloletej sa prejavuje aktuálne výraznejšia citová väzba na otca, má potrebu ho ochraňovať pred dominantnou matkou, matka má problémy s adaptáciou v afektívne napätých situáciách, na ktoré reaguje dráždivo až agresívne a nekontrolovane impulzívne. Konflikty medzi matkou a otcom sú potencované osobnostnými rozdielmi aj majetkovými a vlastníckymi problémami. Obaja sa vzájomne obviňujú a vytvárajú atmosféru, ktorú dieťa nevie konštruktívne zvládnuť. Negatívny postoj k matke je ovplyvnený otcom a starou matkou, funguje to však aj opačne, aj matka forsruje pred dieťaťom odmietavý postoj k otcovi, čo pôsobí na dieťa iritujúco. Osobnostne sú matka a maloletá podobné - v tom, že u oboch je zvýšené agresívne napätie a majú tendenciu k impulzívnemu správaniu, preto sa ľahko dostanú do konfliktu. Maloletá má tendenciu ochraňovať otca pred dominantnou dráždivou matkou, na ktorú sa aktuálne maloletá hnevá a odmieta sa s ňou stretávať. Odmietavý postoj maloletej k matke súvisí s konfliktom rodičov, čo maloletá riešila príklonom k otcovi. Matka aj dcéra majú tendenciu k výbušným, agresívnym prejavom a preto sú v konfliktnej interakcii. Spôsobilí vychovávať maloletú sú v rámci svojich možností obaja rodičia, interakcia dieťaťa s otcom je však pokojnejšia. Maloletá je so životom u otca a starej matky spokojná. Osobnostne sa ešte vyvíja a jej stratégia riešenia rodinnej situácie sa môže časom meniť, aktuálny stav interakcie dieťaťa s rodičmi môže byť dočasný a časom dieťa môže viac priľnúť k matke, ku ktorej citový vzťah nepopiera, ale vzápätí ho spochybňuje. Vývoj situácie závisí aj od prístupu matky, ktorá by mala byť trpezlivá a nemala by v prítomnosti dieťaťa riešiť negatíva otca, čím lojalitu dieťaťa s otcom ešte posilňuje. Znalec konštatoval, že nie sú vytvorené podmienky striedavej osobnej starostlivosti, lepším riešením je ponechanie dieťaťa v starostlivosti otca. Styk s rodičom, ktorému maloletá zverená nebude, odporúča znalec čo najširší, odporúčal stretnutia každý druhý víkend doplniť ešte jedným všedným - pracovným dňom podľa možností druhého rodiča a školských povinností dieťaťa, samozrejmosťou by mal byť pravidelný a spontánny telefonický kontakt s druhým rodičom.

Napriek záverom uvedeným v znaleckom posudku a jeho odporúčaniam matka naďalej trvala na tom, že maloletá je ovplyvňovaná otcom a jeho rodinou a nemá v nich dobrý príklad. S poukazom na vzájomné komunikačné problémy cestou advokátky navrhla nariadenie výchovného opatrenia. Otec sa vyjadril, že so starostlivosťou o maloletú nemá problémy, rešpektuje ho, naďalej s ňou (trojmesačne) navštevuje psychiatra, maloletá si zlepšila v škole prospech, má záujem sa učiť v odbore kuchár-čaišník.

Kolízny opatrovník uviedol, že na žiadosť matky, ktorá uvádzala zanedbávanie starostlivosti o maloletú, vykonali opätovne šetrenie u otca, ale tvrdenia matky sa nepotvrdili. Navrhol zveriť dieťa do starostlivosti otca, pretože u maloletej by nebola vhodná zmena prostredia, je však v záujme maloletej, aby sa stretávala s matkou.

Rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 25 a 26 sa použijú primerane. (§ 36 ods. 1 zák. č. 36/2005 Z. z. o rodine)

Podľa § 25 ods. 1 zák. o rodine rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode. Podľa ods. 2 ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť. Podľa ods. 4 ak jeden z rodičov opakovane bezdôvodne a zámerne neumožňuje druhému rodičovi styk s maloletým dieťaťom upravený podľa odseku 1 alebo 2, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o osobnej starostlivosti.

Súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov dbá na právo toho rodiča, ktorému nebude maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati. Rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, môže sa práva na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati domáhať na súde. (§ 24 ods. 5 zák. o rodine)

Vyhodnotením vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že je v záujme maloletej návrhu otca vyhovieť, maloletá vzhľadom na svoj vek - 15 rokov je schopná vyjadriť svoj názor a svoj záujem, bola k veci vypočutá orgánom sociálnoprávnej ochrany detí, aj znalcom, jednoznačne odmieta v súčasnosti akýkoľvek záujem matky, k tomu súd uvádza, že na strane otca nebolo preukázané, že by nezvládal alebo zanedbával starostlivosť o dieťa. V danom prípade sú schopní zabezpečiť starostlivosť o dieťa obaja rodičia, ale v súčasnosti chce maloletá bývať s otcom, už dokonca aj fakticky uňho dlhší čas býva a nemá záujem na tom nič meniť (čo svedčí o tom, že nejde o krátkodobý rozmar) a nebol tu preukázaný dôvod, prečo jej nie je možné v tomto smere vyhovieť.

Otec navrhol určiť matke výživné vo výške 80 eur mesačne. K svojim zárobkovým a majetkovým pomerom matka uviedla, že u predchádzajúceho zamestnávateľa skončila vo februári t. r. (príjem vykazala 57,33 eur za posledných 5 mesiacov práce), medziasom bola bez práce, v súčasnosti od apríla 2015 má dohodnutý pracovný pomer (do konca roka 2016), za obdobie od apríla do októbra vykazala príjem v priemere 611,11 eur mesačne, býva u svojich rodičov, spoločne s otcom vlastní havarované vozidlo. Otec má príjem 400 až 500 eur mesačne, vlastní pozemok (ornú pôdu). Zvýšené výdavky na starostlivosť o dieťa neuviedol.

Ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného. (§ 65 ods.1 zák. o rodine)

Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. (§ 62 ods. 1 až 5 zák. o rodine)

Rodič, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, je povinný preukázať ich súdu, predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie. Ak si rodič nesplní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima. (§ 63 ods. 1 zák. o rodine)

Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. (§ 75 ods.1 zák. o rodine)

Právo na výživné sa nepremičuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa (§ 77 ods. 1 zák. o rodine)

Podľa § 2 písm. c/ zák. č. 601/2003 Z. z. o životnom minime v platnom znení (od 01.07.2013) sa za životné minimum fyzickej osoby alebo fyzických osôb, ktorých sa posudzujú podľa § 3 spoločne, považuje suma alebo úhrn súm 90,42 eur mesačne, ak ide o nezaopatrené dieťa.

Minimálna výška výživného tak predstavuje v súčasnosti 27,13 eur mesačne.

Podľa § 5 ods. 1 zák. o životnom minime sumy uvedené v § 2 sa upravia vždy k 1. júlu bežného kalendárneho roka.

Výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu. (§ 76 ods. 1 zák. o rodine)

Odôvodnené potreby dieťaťa sú bezprostredne ovplyvňované schopnosťami a možnosťami rodičov, ak sú reálne možnosti a schopnosti rodičov obmedzené, sú odôvodnenými len bežné potreby dieťaťa, ktoré nepresahujú obvyklú základnú mieru všetkých potrieb nevyhnutných pre život kultúrneho človeka. Ak sú však reálne možnosti a schopnosti rodičov väčšie, odôvodnenými sú aj ďalšie potreby dieťaťa, ktoré síce nie sú nevyhnutné, ale so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu sú prospešné pre všestranný vývoj dieťaťa. Teda pri určení výživného treba vychádzať zo zásady, že životná úroveň dieťaťa má byť úmerná životnej úrovni rodičov. Je potrebné, aby rodičia poskytovali podľa svojich schopností a možností toľko prostriedkov na výživu detí, aby z nich boli uspokojené osobné potreby dieťaťa, pokiaľ ide o výživu, ako i potreby na prehľbovanie vzdelania, rozvoj záujmov a záľub, na prípravu na povolanie. Súd sa pri určovaní výšky výživného riadi základnými pravidlami, a to odôvodnenými potrebami oprávnenej osoby a schopnosťami, možnosťami a majetkovými pomermi povinnej osoby. Odôvodnené potreby oprávnenej osoby závisia od veku, zdravotného stavu, schopnosti žiť sa sám a postarať sa o seba. Na strane povinného súd skúma faktické príjmy, ale prihliada tiež na to, čo je objektívne možné, aby zarobil (podľa veku, zdravotného stavu, kvalifikácie, odbornosti, situácie na trhu práce, pracovných skúseností), majetkové pomery, tiež počet, druh a výšku ďalších vyživovacích povinností.

Na základe zistených pomerov rodičov súd dospel k záveru, že navrhovaná výška výživného 80 eur mesačne matke je primeraná základným odôvodneným potrebám a veku dieťaťa, aj pomerom matky, ktorá je schopná v súčasnosti zo svojho príjmu takto upravené výživné platiť. Pre časové obdobie (do konca augusta 2015 pri zohľadnení priemerného príjmu za posudzované obdobie uplynulých 12 mesiacov), kedy mala matka príjem oveľa nižší, ponechal povinnosť matke len vo výške zákonom určeného minimálneho rozsahu výživného.

Súd upravil výšku výživného späť, od podania návrhu. Za uvedené obdobie takto na výživnom mala matka do rozhodnutia súdu zaplatiť celkom 579,66 eur, zaplatila 475,48 eur (v októbri a novembri 2014 zaplatila po 50 eur, od decembra 2014 platila 30 eur mesačne (za december súd započítal 16 dní), a teda vznikol matke dlh, ktorý je povinná zaplatiť v splátkach spolu s bežným výživným.

Podľa § 160 ods. 1 O. s. p. ak súd uloží v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť lehotu dlhšiu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

V zmysle § 25 ods. 2 zák. o rodine súd týmto rozhodol aj o úprave styku matky s maloletým dieťaťom. Matka navrhla úpravu jej styku s dieťaťom na celú sobotu. Súdu sa však javí (napriek odporúčaniam znalkyne) návrh matky vzhľadom na súčasný vážne narušený vzťah maloletej k matke neefektívny, takto upravený styk by sa minul účinku, nakoľko je viac ako pravdepodobné, že by maloletá vzhľadom na svoje odmietanie matky nerešpektovala nariadené pobyty u matky. Je predovšetkým na matke, aby sa prípadne aj s odbornou pomocou, pokúsila vzťah s dieťaťom napraviť, najmä si musí uvedomiť, že dieťa, hoci aj ešte maloleté, je samostatná ľudská bytosť a osobnosť, ktorá má na určité veci aj vlastný názor (s ktorým sa rodič nemusí stotožňovať, ale mal by ho rešpektovať) a potom je potrebné dieťa usmerniť a dospieť k nejakému kompromisu, je tu potrebný milý, trpezlivý a chápaný prístup.

Rodičia sa musia naučiť vzájomne komunikovať, budú sa stretávať minimálne pri preberaní dieťaťa, k čomu súd poukazuje a upozorňuje rodičov na to, že aj priemerne empatické dieťa sa v prítomnosti dvoch nepriateľských rodičov nemôže cítiť dobre a jeho nechuť ublížiť niektorému z milovaných rodičov kladie na jeho psychiku ďalšie neúmerné požiadavky, ktoré dieťa zaťažujú a môžu ho ohrozovať v jeho zdravom vývoji. Pre svoj zdravý vývin potrebuje kooperatívny vzťah medzi rodičmi, aj keď rodičia ako partneri spolu nežijú. Je len na rodičoch, aby i v prípade rozpadu partnerského vzťahu vytvorili pre maloleté dieťa prostredie, v ktorom sa cíti bezpečne, s istotou sa môže vyvíjať a najmä sa od rodičov

prirodzene učiť ako od dôveryhodných modelov všetkému, čo bude v živote potrebovať. Len rodičia sú zodpovední za to, aby následky ich vzájomných konfliktov neprenášali na dieťa a nepoužívali ho ako nástroj boja proti druhému partnerovi. Súd apeluje na oboch rodičov, aby uprednostnili záujem dieťaťa nad svojimi záujmami a pokúsili sa v otázkach úpravy rodičovských práv k maloletému dieťaťu dospieť k modelu, ktorý uprednostní záujmy dieťaťa a zároveň bude rešpektovať i práva oboch rodičov, ktorí sú si v rozsahu a výkone rodičovských práv rovnocenní.

Podľa § 37 ods. 2 písm. d/ zák. o rodine ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd môže rozhodnúť o uložení týchto výchovných opatrení: uloží maloletému dieťaťu a jeho rodičom povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu alebo inému odbornému poradenstvu.

Uloženie povinnosti odborného poradenstva v špecializovaných zariadeniach je veľmi účinné, tu sa využíva prevažne psychologické poradenstvo, ktoré vykonávajú psychologické centrá zriadené pri orgánoch sociálnoprávnej ochrany detí. Výhodou takého opatrenia je, že súd sleduje jeho vykonávanie, a to v súčinnosti s orgánom sociálnoprávnej ochrany detí, príp. v súčinnosti s obcou. Po uplynutí obdobia súd vyhodnotí činnosť výchovného opatrenia na základe správy, ktorú mu špecializované zariadenie doručí. V danom prípade má súd za to, že v konaní bolo preukázané, že medzi rodičmi aj vzájomne medzi matkou a maloletou je výrazne narušená komunikácia, čo bráni maloletej vybudovať si normálny citový vzťah s matkou. Z toho dôvodu súd predmetné výchovné opatrenie nariadil všetkým - rodičom aj dieťaťu s tým, že jeho cieľom bude zlepšiť schopnosti rodičov navzájom komunikovať (minimálne o výchove maloletej) a obnoviť komunikáciu medzi matkou a dieťaťom.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a/ O. s. p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Krajský súd v Trnave cestou tunajšieho súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 205 ods. 1, 2 O. s. p.).

Rozsudky odsudzujúce na plnenie výživného sú predbežne vykonateľné. (§ 162 ods. 2 O. s. p.)

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z. (Exekučný poriadok)